

Jak bylo před Vánoci?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 11 Leden 2007 04:00

(několik postřehů z předvánočních koncertů)

Kdyby mě někdo chtěl krutě potrestat, stačilo by přivázat mě v kterémkoli supermarketu na jednu směnu a pouštět mi do uší koledy od tradičních dětských hlásek až po zlaté melodie v podání mnohanásobného Českého slavíka.

Přestože "*všechna ta hovada boží si vybírají zboží*", nepřestal jsem mít Vánoce rád, a stejně jako výrobce nepravých sobů se snažím být k nim fér. K předvánoční době patří i předvánoční koncerty. Letos jsem stihl čtyři a minimálně stejný počet jsem vynechal.

Prvním koncertem byl adventní, uspořádaný kapelou **Pavlína Jíšová a přátelé**, dne 13. prosince 2006 v divadle Jonáš v Plzni. Pokud se podaří projet Prahou, trvá cesta do Plzně asi stejně dlouho, jako cesta autem z Prahy 8 do Klubu Mlejn ve Stodůlkách.

Divadlo Jonáš je moc hezký klub v podzemí Měšťanské Besedy, s příjemným barem. Pavlína Jíšová už přes rok hraje s Pavlem Malinou a Pavlem "Pájou" Peroutkou. Pro fanoušky této šestinásobné držitelky Zlatých klíčů mám příjemnou novinu. Pravděpodobně už v květnu bude na světě nová deska. Pavlína ji opětovně, stejně jako předchozí **V proutěném křesle**, točí od února u Jirky Maška. Lidé jako já, pro které je Pavlína šálkem toho nejlepšího čaje, už několik písní, které na albu budou, znají. Loňského Silvestra měla v Telči premiéru píseň o tom, jak čtyři myšičky, v čase mezi Vánoci a Novým rokem, stěhují jesličky. Píseň s názvem

Boty

složil pro Pavlínu Jirka Smrž. Ale nechte se překvapit, či ještě lépe, jděte se na Pavlínu podívat. Ten večer, ostatně jako vždy, dávala Pavlína Jíšová lidem pohodu a znovu mě přesvědčila, že takových zpěvaček u nás mnoho není, a to nejen v oblasti folku. Pavel Malina pozval jako hosta Honzu Bíbu, mandolinistu z kapely Vabank Unit. Honza

Ginevra na ilustr. snímku

foto: archiv ©

se sice o hostování dozvěděl večer před koncertem, ale do bluegrassu made in Jíšová zapadl zcela suverénně. Jen Pája Peroutka nebyl jaksi ve své kůži, protože termín přivítání prvního

Jak bylo před Vánoci?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 11 Leden 2007 04:00

potomka byl překročen. Tak se stalo, že Pája jednu skladbu ukončil o něco dříve, ale kamarádi na pódiu pomohli. Hlavní ale je, že v době psaní této reportáže je již malá Anička na světě.

Den poté, tedy 14. prosince 2006, jsem seděl ve velkém sále Kulturního domu Krakov v Praze 8. Kromě toho, že z našeho tři plus jedna tam mohu dojít v bačkorách, je uvedený "stánek osvěty" typickým reliktem minulé éry. Spousta zbytečného prostoru, neútluné šatny a především volání po divácích, a také po investicích na rekonstrukci. Folková scéna v Krakově pomalu ale jistě umírá. Vánoční koncert příbramské **Ginevry** byl ten večer výjimkou z pravidla. Ginevra v Krakově hostuje před Vánoci každoročně a její příznivci si ji tam najdou. Se členy kapely jsem prožil na Prázdninách v Telči krásný večer trvající do rána a jako vánoční dárek jsem konečně mohl Milanu Černohorskému předat cedéčko se spoustou fotek. Milan mi řekl, že kapela natáčela desku vánočních písní, ale nahrávka nešťastnou náhodou zmizela. Ale na druhé straně je zase na co se těšit. Ginevra hrála svůj známý repertoár s několika novinkami. Kdo vlastní jako já všechny tři desky, mohl si většinu písní ten večer zpívat s kapelou. I Ginevra měla hosty. Stejně jako loni mezi písněmi předvedli několik krátkých scének členové Bohoušova divadla (Ginevra spolupracuje s Příbramským divadlem) a rovněž zazpívala několik písní za doprovodu klavíru nevidomá

Pavla Šuranská

. Pavla ale od loňska změnila příjmení z toho nejčastějšího důvodu, který se dívkám a ženám stává. Ginevra se nijak netají, že její velkou láskou, když před deseti léty začínala, byla kapela Klíč. Ten večer vystoupila jako host manželská dvojice

Pavla a Jarda Marianovi

s "klíčovkami". Potlesk nebral konce, ale Pavla mi řekla, že trvalý návrat se bohužel nechystá. Škoda, přeškoda.

V neděli 17. prosince 2006 jsem jako téměř každý rok navštívil vánoční koncert **Martina Čepelíka** v

divadle Radar v Praze 7. Martina bych si troufl označit za "vánočního písničkáře", protože s výjimkou každoročního koncertu před vánočními svátky téměř nevystupuje. Před dvěma roky jsem s ním dělal rozhovor a od té doby Martin složil několik nových písní a ve školním roce 2007/2008 se stane doktorem medicíny na Fakultě všeobecného lékařství UK v Praze. Na dálku stále vypadá jako vzorný student, ale jen do té doby, než začne povídat a zpívat. Má svérázný humor, samozřejmě s příchutí medicíny. Vím o čem mluvím, protože mezi mé nejlepší kamarády na studiích patřil jeden medik, s nímž jsme skládali nespočet básní. Témata z pitevních či rentgenových snímků "Robertka" uvízlého v lidském těle nikde jinde nenalezneme. Krom toho má Martin i témata vážná, jako je nádherná

Dav chce krev

či

Modlitba

. Tentokrát vedle Martina chyběl jeho kamarád Kuba Dorňák, dvoumetrový sympaťák sypající z rukávu plíhalovské rýmy. Martin ale dvouhodinový večer zvládl suverénně sám a zvládl by i delší představení, jenže stížnosti nájemců nad divadélkem nutí dodržovat noční klid. Jako

Jak bylo před Vánoci?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 11 Leden 2007 04:00

pozdrav paní, která si stěžuje, zpívalo publikem jeho reggae

Stromeček hoří

a nakonec i

Paní hoří

. Každý divák dostal malý single se čtyřmi písněmi a mohl přispět na dětskou onkologii. Takže, zase o vánocích, Martine.

Posledním hezkým zážitkem byl vánoční koncert kapely **Jauvajs** v bohnickém Divadle Za plotem, kam to také nemám daleko. Bylo mi divné, proč před představením valí Kuba Linhart do sálu velký plechový sud, ale někdy je lépe se neptat. Jako hosta pozval Jauvajs kapelu Shivers z Volyně. Bohužel Shivers měli někde u Dobříše defekt, a než se podařilo mužské části kapely pneumatiku opravit, došlo ke změně dramaturgie. Nikomu ale nevadilo poslouchat sympatickou čtveřici tří pedagogů a jedné usměvavé houslistky s absolutním sluchem. To není lichotka, protože jsem si dal práci a pozoroval výraz Katky Ferencíkové, která každou nepřesnost (já ji neslyšel) provázela maličko starostlivým výrazem.

Tradičním hostem Jauvajsů je taneční skupina **Coiscéim** složená z děvčat a jednoho chlapce. Irské tance nutí tanečnický nehýbat horní polovinou těla (totéž platí u TV hlasatelů), ale dolní končetiny se vznášejí nad zemí a neuvěřitelně se kříží. Ke všemu se všechny ty krásné holky v zelených blůzkách, a jeden sympatický mladík, pořád usmívají. Irská hudba Jauvajsů při tanci pak dostává úplně jiný rozměr. Zkrátka je to velká paráda.

Po přestávce dorazili **Shivers**, v čele se Štefanem Schwarcem. Bohužel, vtip na poměrné zastoupení lihovin v kapele po odchodu Jirky Žitného se týká pouze dvojčat Báry a Julie Režných. Novým členem kapely je kytarista Martin Dráb z Písku. Shivers se orientují na keltskou hudbu z Bretaně, podobně jako pražská kapela Bran. Někomu se může zdát ve srovnání s hudbou Jauvajsů hudba Shivers trošku "profesorská", ale já viděl, že Štefan je do Bretaně zamilován a jde ze svou láskou. Krom této lásky, jak Štefan oznámil na pódiu, bude mít dědeček Režný, legenda strakonických dudáků, v rodině nového zetě. Čtenářům prozradím, že onou šťastnou je z dvojčat "Režňat" je ta, která na pódiu stojí u Štefana.

Nakonec bylo odhaleno i tajemství přineseného sudu. Kuba Linhart prohlásil, že podle tradic dokáže irský tanečník stepovat i na sudu a vyzval Honzu, jako jediného muže, aby tvrzení prokázal.. Honza se úkolu zhostil dobře a plechové víko sudu dunělo do rytmu jedna radost.

Tak nezbyvá, než se těšit na ten příští předvánoční čas.